

A la fin du 19e siècle ambiance typique dans une cellule d'une prison de Varsovie décrite en ukrainien et en russe par la femme de lettres Véra Justinovna Deicha , la future collaboratrice et épouse bafouée du grand écrivain Mihailo Kocubinski.

Невдовзі дівчину переводять до Варшавської тюрми в одиночну камеру:
"Кам'яний темний мішок з слизькою від вогкості й бруду долівкою, по якій вдень повзали стоноги, а вночі зчиняли метушню пацюки, з парашею в кутку, від якої тяжко було дихати; з віконцем десь там, під стелею, яке пропускало крізь ґрати сумне непевне сіре світло зимового дня. Два кроки вперед, два - назад", - таким згадувала місце свого заточення Віра Устимівна Дейша

Вскоре девушку переводят в Варшавской тюрмы в одиночную камеру:
"Каменный темный мешок с скользкой от сырости и грязи полом, по которой днем ползали мокрицы, а ночью поднимали возню крысы, с парашей в углу, от которой тяжело было дышать, с окошком где там, под потолком, которое пропускало сквозь решетку печальное неверное серый свет зимнего дня. два шага вперед, два - назад ", - таким вспоминала место своего заточки Вера Устиновна Дейша.